

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.686 van 22 december 2003
in de zaak A. 56.589/XII-528.**

In zake : Robert DECHAENE,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. Adams,
kantoor houdende te Lovendegem,
Sparrenstraat 45

tegen :

de UNIVERSITEIT GENT.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Robert Dechaene op 24 februari 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van “de beslissing van de Universiteit Gent dd 24 december 1993, verstuurd via inwendige post en daardoor pas ontvangen door verzoeker op 4 januari 1994 (RUG gesloten van 25/12 tot en met 02 januari), waarbij het verzoek, tot het verrichten van bijwerkzaamheden, van verzoeker dd. 21 april 1993; werd geweigerd - minstens impliciet”;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. Van Der Gucht;

Gelet op de beschikking van 30 oktober 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 november 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. Pison, die loco advocaat H. Adams verschijnt voor verzoeker, en van advocaat H. Vermeire, die loco advocaat P. Devers verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

Verzoeker is gewoon hoogleraar in de faculteit van de toegepaste wetenschappen van de Universiteit Gent (UG).

Met een 15 oktober 1992 gedateerd schrijven laat de rector aan verzoeker weten “dat het Bestuurscollege van onze Universiteit in zijn zitting van 30 september 1992 beslist heeft u toe te laten gedurende het academiejaar 1992-1993 volgende bijwerkzaamheden uit te oefenen: Technische adviezen en expertises : gemiddeld 4 uur per week (uiterst onregelmatig)”.

Bij brief van 23 maart 1993 deelt de rector aan de leden van het academisch personeel van de universiteit een aantal richtlijnen en een aanvraag-formulier mee, met betrekking tot de gewijzigde regelgeving inzake bijwerkzaamheden voor het academiejaar 1993-1994. In die brief wordt ook melding gemaakt van de volgende “standpunten” die de raad van bestuur op 17 januari 1992 daaromtrent heeft ingenomen :

- “1. Elk lid van het academisch personeel dient zich maximaal in te zetten voor de vervulling van zijn opdracht. Bij vaststelling van wanprestaties kan de Rector aan de raad van bestuur voorstellen om passende maatregelen te nemen. Een voltijds lid van het academisch personeel kan slechts de toelating tot het verrichten van bijwerkzaamheden bekomen nadat is vastgesteld dat het zijn universitaire opdracht van onderwijs, onderzoek en dienstverlening ten volle vervult.
- 2.1. Na voorafgaand akkoord van het bestuurscollege kan een lid van het voltijds academisch personeel ten belope van maximaal twee halve dagen per week bijwerkzaamheden verrichten. Deze dienen bij te dragen tot de

uitstraling van de universiteit en gunstig te zijn geadviseerd door de betrokken faculteit of het gelijkgestelde orgaan. Wanneer de bijwerkzaamheden geschieden tijdens de diensturen moeten ze geconcentreerd worden op twee halve dagen; worden ze buiten de diensturen verricht, dan mogen ze in totaal geen acht uur overschrijden. In uitzonderlijke omstandigheden kan het bestuurscollege zich akkoord verklaren met een samenvoeging in één of meer langere periodes op voorwaarde dat het gemiddelde van twee halve dagen per week per academiejaar niet wordt overschreden.

- 2.2. Bij elke nieuwe aanvraag tot cumulatie bij één of meer andere universiteiten of instellingen van hoger onderwijs van het lange type dient er te worden naar gestreefd deze in overeenstemming te brengen met het bepaalde in de artikels 79, 80 en 102 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap.
- 2.3. Indien een lid van het academisch personeel een openbaar mandaat of functie vervult, niet verenigbaar met een voltijds ambt, zal zijn toestand binnen de beperkingen van de geldende regelgeving worden geregeld door detachering of via een deeltijds statuut waarvan de uitgebreidheid wordt bepaald door het bestuurscollege.”.

Op 21 april 1993 doet verzoeker op het daartoe bestemd formulier een aanvraag tot het uitoefenen van de volgende nevenactiviteiten :

- “andere activiteiten, die niet voorkomen op de lijst van de activiteiten die onverenigbaar zijn met een voltijds ambt” : technische adviezen en expertises [te] St. Denijs-Westrem, uiterst onregelmatig, gemiddeld per jaar niet meer dan 4 uur per week.

Op 25 september 1993 onderzoekt het bestuurscollege de aanvragen tot uitoefening van nevenactiviteiten tijdens het academiejaar 1993-1994. Het uittreksel uit de notulen van die vergadering doet er van blijken dat voordien door de betrokken faculteit op ongekende datum over verzoekers aanvraag een eenparig gunstig advies is uitgebracht. De notulen vermelden :

“Alle aanvragen die advisering, consultancy, expertises e.d.m. tot voorwerp hebben worden enkel toegestaan op voorwaarde dat de inkomsten ervan in een kas op naam van de universiteit gestort worden (cf. regeling zoals uiteengezet onder 2).

Dit geldt voor de aanvragen van de Professoren [...] R. Dechaene [...]”.

De bedoelde “regeling zoals uiteengezet onder 2” staat in het verslag aldus genotuleerd:

“Voor wat betreft de aanvragen tot het verstrekken van advies, deskundig onderzoek, het optreden als expert hetzij voor het gerecht, de overheid of voor privé-instellingen... is het College van oordeel dat deze activiteiten deel uitmaken van de opdracht van het AP en meestal met middelen en personeel van de universiteiten gebeuren. Het zijn diensten aan derden.

De inkomsten ervan dienen gestort aan de universiteit, eventueel in een subkas op naam van de persoon die de activiteiten verstrekt. Een ruim beschikkingsrecht over deze middelen kan voor de titularissen van deze subkassen gegarandeerd worden.”.

Op 18 oktober 1993 deelt de rector de decanen van de faculteiten mee dat uit het onderzoek van de aanvragen, op 25 september 1993, is gebleken dat vele aanvragen door de faculteiten onvoldoende en niet individueel werden onderzocht en dat de aanvraag zowel als het gunstig advies vaak niet of niet afdoende gemotiveerd werd. Hij verzoekt hen om, samen met een door hen aan te stellen beperkte werkgroep, de uitgestelde aanvragen opnieuw individueel te bekijken en er advies over uit te brengen op basis van een door de aanvragers op te stellen dossier. Die werkgroep moet daarbij vertrekken van de decretale bepalingen en het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse regering van 5 mei 1993.

Met een brief van 28 oktober 1993 motiveert verzoeker zijn aanvraag als volgt :

“ Aard van de werkzaamheden :

De aanvraag betreft :

1. Het verlenen van advies inzake wetenschappelijke of technische aangelegenheden aan bedrijven, instellingen of personen. Hierin zijn begrepen : advies als expert van een partij in een rechtszaak, optreden als deskundige voor IWONL, IWT, enz.

2. Het optreden als deskundige in rechtszaken, aangeduid door een rechtbank.

Deze activiteiten zijn duidelijk onderscheiden van de normale werking van de vakgroep of de dienst :

- Zij geschieden buiten de normale werkuren, t.t.z. s'avonds laat, op zaterdag, op zondag, tijdens verlofdagen.
- Zij maken geen gebruik van de lokalen of de computers van de Universiteit Gent, maar van een bureau thuis, van mijn eigen computer, enz..
- Zij worden strikt persoonlijk door mij zelf uitgevoerd.
- De opdrachten worden aan mij persoonlijk toegekend, zonder tussenkomst van de Universiteit Gent.

Indien een opdracht, omwille van haar aard of haar omvang, beter door de vakgroep of de dienst kan uitgevoerd worden, dan wordt deze opdracht door de dienst of de vakgroep uitgevoerd.

Op 21 oktober heb ik als voorzitter van de vzw BECETEL, het contract tussen deze vzw en de Universiteit Gent ondertekend. Dit contract legt uitdrukkelijk de verplichting op dat ik de toelating vraag om in deze vereniging actief te zijn. Ik zal daartoe een brief richten aan de Rector, zodra dit contract in werking treedt.

Tijdstip en omvang.

De bijwerkzaamheden die ik hierboven vermeld werden in het verleden slechts zeer occasioneel verricht, en de tijd die er aan besteed werd, lag de laatste jaren ver beneden de halve dag waarvoor ik nu opnieuw toestemming vraag, mede omdat ik voor de universiteit heel wat meer uren werk dan voorgeschreven is. Ik heb dit jaar trouwens reeds veel meer tijd besteed aan het

schrijven van aanvragen voor bijwerkzaamheden, dan aan deze werkzaamheden zelf. Het aantal uren bijwerkzaamheden kan niet gezien worden als een aantal dat stipt iedere week op dezelfde dag en hetzelfde uur terugkeert. Dit zou trouwens mijn universitaire opdrachten schaden, doordat ik op die vaste uren de voorkeur zou mogen geven aan bijwerkzaamheden, zelfs als er dringender werk is voor de universiteit.

Behoudens een uitzondering die niet kan vermeden worden (bijv. een vergadering met de partijen) worden de bedoelde werkzaamheden nooit tijdens de normale werkuren verricht. Zoals hoger geschreven is, vallen deze werkzaamheden s'avonds laat, op zaterdag of zondag, en op verlofdagen.

Met de toenemende activiteit van BECETEL vergt het voorzitterschap 25 uur per jaar. Dit voorzitterschap is onbezoldigd, en ik vraag noch ontvang enig ander voordeel van BECETEL. De Algemene Vergadering wordt gehouden op de tweede dinsdag van maart, in de namiddag. De Raad van Beheer houdt twee vergaderingen per jaar, over de middag, één in maart en één in het najaar. Verder besteed ik gemiddeld een kwartier per week aan BECETEL, als ik voor andere aangelegenheden in het Technicum ben.

Nut van de bijwerkzaamheden voor de universitaire functie :

Wie niet buiten de muren van het laboratorium komt, heeft weinig gelegenheid om praktische industriële ervaring op te doen. Wetenschappelijk onderzoek brengt de ontbrekende ervaring niet in voldoende mate bij, omdat het, uit de aard van de zaak zelf, vooruit loopt op de huidige praktijk. De bijwerkzaamheden die ik af en toe uitvoer, hebben alle betrekking op moeilijke technische problemen die in de praktijk ontstaan zijn. Aldus kan ik mijn praktische kennis uitbreiden, wat het onderwijs ten goede komt.

Ik oefen het voorzitterschap van BECETEL uit in de overtuiging dat hiermede activiteiten worden aangetrokken naar de Universiteit Gent, die bijdragen tot de praktische industriële kennis, en die er zonder deze vereniging niet zouden kunnen zijn.

Beschikbaarheid voor de RUG.

In het recent verleden was de omvang van mijn onderwijsopdracht, rekening houdend met het aantal uren en het aantal studenten, een veelvoud van het gemiddelde. In 1992 heeft een enquête door de facultaire opleidingscommissie uitgewezen dat de kwaliteit van dit onderwijs door de studenten onder alle aspecten hoger of veel hoger dan het gemiddelde beoordeeld werd. Niettegenstaande onze dienst door de universiteit niet rijkelijk bedeed werd met middelen (ik heb geen laboratorium geërfd bij mijn benoeming, zelfs geen stoel om op te zitten), zijn wij er toch in geslaagd, vanaf het begin van de jaren 80, geleidelijk onderzoeksprojecten aan te trekken. De twee BRITE projecten die wij, samen met twee consortia, dit jaar ingediend hebben, werden beide aanvaard, alhoewel de slaagkans slechts ongeveer 1/15 was. Dit bewijst dat ons werk niet beneden peil staat. De Heer Decaan en zijn achtbare voorganger weten dat ik mijn plicht van aanwezigheid in de vergaderingen van de faculteit niet verzuim, en dat mijn medewerking aan diverse commissies niet passief is.

Inkomsten.

Ik ben bereid in het vervolg deze inkomsten, indien er zijn, te laten storten in een sub-kas van de Universiteit Gent. Met deze vraag ik tevens om een dergelijke sub-kas op te richten. Ik moet echter de vraag stellen wie dan kosten zal dragen (verplaatsingen, computer, documentatie, telefoon, enz.), ook indien deze kosten eerst moeten gemaakt worden vóór er inkomsten zijn.”.

De facultaire “commissie ‘bijwerkzaamheden’” vergadert op 12 november 1993. In het verslag van de vergadering wordt, onder anderen, over verzoeker genotuleerd :

“Na individueel onderzoek van hun oorspronkelijke aanvragen en van de door hen ingediende aanvullende dossiers, en op grond van de daaruit getrokken conclusies, alsmede op grond van het gepesteeerde onderwijs aan de RUG, hun wetenschappelijke produktie en hun dienstverlening besluit de commissie dat deze AP-leden zeker in voldoende mate beschikbaar zijn voor de instelling en voor de studenten, en dat het nut van de aangevraagde activiteiten voor de universitaire funktie en voor de instelling buiten twijfel staat. Zij adviseert dat deze nevenactiviteiten zouden toegestaan worden. M.b.t. de bepaling dat de inkomsten van de prestaties in een kas van de universiteit moeten gestort worden neemt de commissie de volgende standpunten in:

- * Deze bepaling mag alleen slaan op activiteiten die binnen de normale diensturen van de universitaire laboratoria verricht worden en/of met middelen van de universiteit uitgevoerd worden.

- * Daar de hogergenoemde activiteiten beschouwd worden als behorend tot de opdracht van het A.P. en de inkomsten in een kas van de universiteit moeten gestort worden, moet de RUG de burgerlijke verantwoordelijkheid en de verzekeringskosten er voor dragen.

- * Vergoedingen voor onkosten, berekend tegen de werkelijke tarieven, (verplaatsingskosten e.d.) voor de uitoefening van deze activiteiten moeten aan de betrokken AP-leden ten goede komen.

- * De in een subkas gestorte bedragen moeten daadwerkelijk door de titularissen van deze kassen beheerd worden.”.

Op 24 november 1993 keurt de faculteitsraad het verslag van de voornoemde commissie goed, waarna hij zich met 29 stemmen, tegen 1 bij 11 onthoudingen, aansluit bij de door de commissie gegeven adviezen en motiveringen.

Op 10 december 1993 bespreekt het bestuurscollege andermaal de aanvragen voor het uitoefenen van bijwerkzaamheden tijdens het academiejaar 1993-1994. Het bestuurscollege overloopt de aanvragen en neemt met vijf stemmen bij drie onthoudingen de volgende beslissingen :

“Over de door de hierna genoemde professoren aangevraagde activiteiten, die zij omschrijven als 'expertises, adviesverlening, deskundig onderzoek e.d.m.', beslist het Bestuurscollege bij meerderheid van stemmen ze niet te bestempelen als bijwerkzaamheden, omdat ze integrerend deel uitmaken van de universitaire opdracht van de betrokkenen in het kader van wetenschappelijke dienstverlening. De aanvragen om deze activiteiten uit te oefenen als bijwerkzaamheden zijn derhalve 'zonder voorwerp'.

Het College neemt er akte van dat de betrokkenen dergelijke activiteiten uitoefenen, dat die activiteiten integrerend deel uitmaken van hun universitaire opdracht en dat de inkomsten die eruit voortspruiten dienen gestort te worden in een kas van de universiteit, ongeacht of die inkomsten al dan niet gegenereerd worden door beroep te doen op personen en middelen van de universiteit. Het betreft hier een gepersonaliseerde kas, op naam van een titularis of van de groep die de activiteiten uitvoert, met een ruim beschikkingsrecht over de besteding van de gelden, op voorwaarde dat de uitgaven kaderen binnen het maatschappelijk doel van de universiteit.

Aldus wordt akte genomen van de activiteiten van :

a) de ZAP-leden :

[...]

Prof. dr. Ir. R. DECHAENE (TW) : adviezen en expertises; [...].

Bij brief van 24 december 1993 deelt de rector aan verzoeker mee dat het bestuurscollege “uw aanvraag tot het uitoefenen van bijwerkzaamheden heeft besproken en in algemene zin heeft beslist dat expertises, adviesverlening, deskundig onderzoek e.d.m. niet te bestempelen zijn als bijwerkzaamheden, omdat ze integrerend deel uitmaken van de universitaire opdracht in het kader van de wetenschappelijke dienstverlening”, dat de aanvragen om dergelijke activiteiten uit te oefenen als bijwerkzaamheden voor het bestuurscollege “zonder voorwerp” zijn en dat het college er akte van genomen heeft dat verzoeker dergelijke activiteiten uitoefent, dat ze integrerend deel uitmaken van zijn universitaire opdracht en dat de inkomsten die eruit voortspuiten gestort dienen te worden in een gepersonaliseerde kas, “ongeacht of die inkomsten al dan niet gegenereerd worden door beroep te doen op personen en middelen van de universiteit”;

Over de ontvankelijkheid en het voorwerp van het beroep.

Overwegende dat verzoeker in het inleidend verzoekschrift als voorwerp van zijn beroep een weigeringsbeslissing - “minstens impliciet”, aldus het verzoekschrift - van 24 december 1993 aanduidt; dat het beroep alleszins geacht moet worden, zoals blijkt uit de uiteenzetting van de feiten, gericht te zijn tegen de beslissing van 10 december 1993 van het bestuurscollege, zoals hiervoor aangehaald, welke beslissing door de rector bij brief van 24 december 1993 aan verzoeker is meegedeeld; dat de verwerende partij het in de memorie van antwoord ook zo heeft begrepen; dat voorts de vraag blijft welke in die beslissing “minstens impliciet” besloten weigering bestreden wordt;

Overwegende dat de verwerende partij in dat verband de ontvankelijkheid van de vordering betwist; dat zij opmerkt dat verzoeker immers de beoogde nevenactiviteiten gedurende het desbetreffende academiejaar 1993-1994 mag verrichten, dat verzoeker zegt zijn belang bij het annulatieberoep te putten uit de omstandigheid dat hij ingevolge het aangevochten besluit de inkomsten uit de gezegde activiteiten zal moeten derven, dat verzoeker evenwel in zijn schrijven van 28 oktober 1993 uitdrukkelijk stelt ermede akkoord te gaan dat de inkomsten uit de bedoelde bijwerkzaamheden gestort worden in een subkas van de universiteit, dat dan

het louter financieel belang thans niet meer kan worden aanvaard, des te meer nu de universiteiten bij decreet van 23 februari 1994 de mogelijkheid krijgen bij wege van reglement een rechtstreeks vergoedingsstelsel uit te werken;

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord repliceert alle belang te hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing, dat de belofte, bij een nieuwe regelgeving, een aantal inkomsten te zullen storten in een subkas slechts kan gelden voor de toekomst en voor zover er een wettelijk kader voor bestaat en dat de door het decreet van 23 februari 1994 geschapen mogelijkheid niet kan worden toegepast op verzoeker die om cumulregeling verzoekt op basis van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap (hierna : universiteitendecreet);

Overwegende dat de verwerende partij in de laatste memorie herhaalt dat het bestuurscollege door de bestreden “akteneming” het uitvoeren van de activiteiten heeft toegelaten, doch op voorwaarde dat de eventuele inkomsten ervan gestort dienen te worden in een gepersonaliseerde kas, dat in hoofde van verzoeker derhalve enkel een financieel belang bestaat en dat verzoeker zich dit belang heeft onzegd door het in de brief van 28 oktober 1993 geschrevene;

Overwegende dat verzoeker in zijn brief van 28 oktober 1993 zijn aanvraag voor de uitoefening van nevenactiviteiten motiveert; dat hij bij die gelegenheid refereert aan activiteiten die “duidelijk onderscheiden [zijn] van de normale werking van de vakgroep of de dienst” waarvoor hij geen gebruik maakt van “de lokalen of de computers van de Universiteit Gent, maar van een bureau thuis” en welke “strikt persoonlijk” door hemzelf worden uitgevoerd, welke activiteiten worden gesteld tegenover opdrachten die omwille van hun aard of omvang beter door de vakgroep of dienst kunnen worden uitgevoerd; dat hij weliswaar opmerkt bereid te zijn inkomsten in een subkas te storten, “indien er zijn”, maar daarbij onmiddellijk vragen stelt over de betaling van te maken kosten; dat de verwerende partij niet kan worden bijgetreden waar zij die “bereidheid” van verzoeker dan leest als een ondubbelzinnige verklaring over alle activiteiten waarvoor de aanvraag gebeurt; dat verwerende partij wel in zoverre gevolgd kan worden, dat verzoeker met de beslissing van het bestuurscollege geen probleem heeft in zoverre het activiteiten betreft die zouden gebeuren door de dienst of vakgroep, of die hij niet strikt persoonlijk thuis en met eigen apparaten zou uitvoeren; dat zulks blijkt uit de bewoordingen van de brief van 28 oktober 1993 en bevestiging vindt in de memorie

van wederantwoord; dat het niet die activiteiten zijn waarover de betwisting handelt en zij derhalve ook niet tot het voorwerp van de rechtsstrijd kunnen worden gerekend;

Overwegende dat hetgeen verzoeker evenwel luidens zijn verzoekschrift “impliciet geweigerd” noemt en met zijn annulatieberoep bestrijdt, geacht moet worden de zelfstandige nevenactiviteiten te betreffen waarvoor door hem geen personeel of middelen van de universiteit worden gebruikt; dat het bestuurscollege overigens niet geacht kan worden onwetend te zijn geweest dat de aanvraag van verzoeker ook dergelijke activiteiten omvat: het college had immers nog laatst voor het voorafgaande academiejaar 1992-1993 een gelijkaardige aanvraag van verzoeker wel goedgekeurd;

Overwegende dat hieruit volgt dat de exceptie niet wordt aangenomen; dat immers aan verzoeker het aangevoerde financieel belang niet kan worden ontzegd, te meer nu uit de beslissing evenals uit de kennisgeving van de rector blijkt dat hij de inkomsten van die nevenactiviteiten ook dient te storten in de gepersonaliseerde kas; dat overigens de bestreden beslissing neerkomt op een weigering van de universiteit om de bedoelde nevenactiviteiten te erkennen als een “andere” bezoldigde activiteit in de zin van de artikelen 74 en 75 van het universiteiten-decreet, hetgeen naast een financiële ook een statutaire implicatie heeft of kan hebben;

Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoeker een eerste middel put uit de schending van de artikelen 74 en 75 van het universiteitendecreet; dat hij toelicht dat de decreetgever activiteiten die los staan van een reguliere beroepsuitoefening - zoals expertisen en toevallige activiteiten - onder de cumulregeling heeft gelaten en niet onder de in artikel 65 van het universiteitendecreet bedoelde wetenschappelijke dienstverlening aan de gemeenschap; dat verzoeker ter adstructie refereert aan de parlementaire voorbereiding van de bedoelde decreetsbepalingen, meer bepaald aan de omschrijving van “(andere) bezoldigde activiteiten” in de memorie van toelichting bij artikel 25 van het decreet van 27 januari 1993 houdende wijziging van het decreet van 12 juni 1991; dat verzoeker er nog op wijst vroeger toestemming te hebben gekregen, terwijl er geen andere regelgeving is die verwerende partij toelaat voor het academiejaar in kwestie toestemming te weigeren;

Overwegende dat de verwerende partij repliceert dat het “allesbehalve voor de hand liggend” is of de prestaties voor derden, tegen bezoldiging verricht door leden van het academisch personeel met een voltijdse opdracht, “noodzakelijk te aanzien zijn als ‘andere bezoldigde activiteiten’ in de zin van art. 75 van het decreet (dus onder de cumulregeling vallen) en derhalve geen activiteiten kunnen uitmaken vallende onder ‘prestaties van wetenschappelijke dienstverlening aan de gemeenschap’, zoals bedoeld in art. 65 van het decreet”; dat zij daartoe verwijst naar de specifieke regeling in hetzelfde decreet voor de uitoefening van klinische activiteiten in een universitair ziekenhuis welke ook geacht worden integrerend deel uit te maken van de opdracht van het academisch personeel omdat niet de artsen, maar wel het ziekenhuis de erelonen ontvangen; dat zij ook verwijst naar de regeling voor de medische of paramedische activiteiten buiten de universitaire instelling, maar in opdracht gepresteerd, welke evenmin als cumulactiviteiten beschouwd worden “op voorwaarde dat de gegenereerde erelonen niet aan de betrokkene zelf, maar wel aan het academisch of universitair ziekenhuis worden overgemaakt”; dat zij stelt zich te hebben geconformeerd aan de regeling inzake de medische prestaties bij de beoordeling van de hier voorliggende activiteiten; dat volgens haar de decreetgever inmiddels de interpretatie van het universiteitsbestuur is bijgetreden bij het decreet van 23 februari 1994 betreffende de wetenschappelijke dienstverlening door de universiteiten en betreffende de relaties van de universiteiten met andere rechtspersonen;

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord en in de laatste memorie het middel handhaaft; dat hij nog opmerkt dat een decreet van 23 februari 1994 niet gebruikt kan worden om de toepassing van het universiteitendecreet van 12 juni 1991 te interpreteren;

Overwegende dat de verwerende partij in de laatste memorie vooreerst verdedigt dat de raad van bestuur ter uitvoering van zijn bevoegdheid bedoeld in artikel 21, 3°, van het bijzonder decreet van 26 juni 1991 betreffende de Universiteit Gent en het Universitair Centrum Antwerpen als algemene richtlijn op 17 januari 1992 standpunten heeft ingenomen; dat zij in het bijzonder herinnert aan standpunt 2.1.; dat volgens haar het bestuurscollege bij het nemen van de bestreden beslissing is gebleven binnen de bevoegdheid hem toegekend bij artikel 12 van voornoemd bijzonder decreet, namelijk het uitvoeren van de besluiten van de raad van bestuur; dat zij voorts handhaaft dat de door verzoeker bedoelde bezoldigde prestaties wel degelijk deel uitmaken van de wetenschappelijke dienstverlening binnen

de universitaire opdracht en geen “andere bezoldigde activiteit” vormen zoals bedoeld door het artikel 74 van het universiteitendecreet;

Overwegende dat de universitaire opdracht van het zelfstandig academisch personeel luidens artikel 65 van het universiteitendecreet naast wetenschappelijk onderzoek en onderwijs, tevens prestaties van wetenschappelijke dienstverlening aan de gemeenschap kan omvatten; dat de verwerende partij, om verzoekers op grond van artikel 74 van het universiteitendecreet voorgelegde cumulaanvraag “zonder voorwerp” te verklaren, er van uitgegaan is dat de beoogde activiteiten niet als “andere bezoldigde activiteiten” onder de toepassing van die bepaling vallen en ressorteren onder de in artikel 65 van het decreet bedoelde wetenschappelijke dienstverlening aan de gemeenschap, ook al worden zij uitgeoefend zonder inzet van universitaire middelen of personeel;

Overwegende dat het universiteitendecreet geen definitie geeft van “wetenschappelijke dienstverlening aan de gemeenschap”; dat een op het ogenblik van de bestreden beslissing nog aan te nemen decreet, dat ook niet retroactief uitwerking heeft, voor dergelijke beslissing alleszins geen rechtsgrond oplevert; dat bijgevolg niet nader moet worden onderzocht of de decreetgever, door in artikel 1 van meervermeld decreet van 23 februari 1994 te bepalen wat “voor de toepassing van dit decreet” onder “de wetenschappelijke dienstverlening” moet worden verstaan, ook bedoeld heeft het in artikel 65 van het universiteitendecreet voorkomende begrip “wetenschappelijke dienstverlening aan de gemeenschap” in te vullen;

Overwegende dat de bestreden beslissing, anders dan verwerende partij in de memories beweert, nergens uitdrukkelijk een argument zoekt in een analogie met de decretale regeling voor het (para)medisch personeel; dat hoe dan ook voor het (para)medisch personeel in een universitair ziekenhuis moeilijk kan worden betwist dat de klinische activiteiten in het universitair ziekenhuis gepresteerd, gebeuren met inzet van middelen of personeel van de universiteit, terwijl in de voorliggende zaak precies de activiteiten moeten worden beoordeeld die niet worden verricht met middelen of personeel van de universiteit; dat die analogie bijgevolg niet opgaat;

Overwegende voorts dat de uitsluiting van de cumulregeling van activiteiten van het (para)medisch personeel buiten de universitaire instelling onderworpen is aan de voorwaarde dat de erelonen rechtstreeks aan de universitaire instelling worden betaald; dat die regeling niet verhindert dat diezelfde klinische activiteiten als zelfstandige worden uitgeoefend, zonder die voorwaarde te vervullen, in welk geval zij precies wél “andere bezoldigde activiteiten” zijn die onder de cumulregeling vallen;

Overwegende dat de activiteit van adviseur voor technische adviezen en expertises in beginsel zeer wel kan worden ondergebracht bij het begrip “andere bezoldigde activiteit” bedoeld in meervermeld artikel 74; dat die vaststelling niet wordt tegengesproken door de wijziging van artikel 75 van het universiteitendecreet bij artikel 25 van het decreet van 27 januari 1993, ten einde een onderscheid te maken tussen “andere beroepsactiviteiten” en “andere bezoldigde activiteiten”, waarbij die laatste in de memorie van toelichting worden omschreven als “bezoldigde activiteiten die los staan van een reguliere beroepsuitoefening (advisering, consultancy, raadgeving, toevallige activiteiten,...)” (Parl. St., VI.R., 1992-1993, nr. 241/1, blz. 9); dat de tekst van het universiteitendecreet bijgevolg niet volstaat om rechtsgrond aan de bestreden weigering te bieden; dat overigens de verwerende partij als gezien aan verzoeker precies met toepassing van het bedoelde artikel 74 van het universiteitendecreet op 30 september 1992 toelating had verleend om tijdens het voorgaande academiejaar voor het opstellen van technische adviezen en expertises op te treden;

Overwegende dat het bestuurscollege thans tot een andere beslissing is gekomen, zonder te zijn overgegaan tot een individuele beoordeling van de werkelijke inhoud en merites van de nevenactiviteiten die het voorwerp zijn van verzoekers aanvraag, maar na eerst te hebben beslist “in algemene zin”, met de woorden van de rector, te weten door het aannemen van een algemene regeling welke moest gelden voor alle “expertises, adviesverlening, deskundig onderzoek e.d.m.”; dat het bestuurscollege daartoe de bevoegdheid ontbeert, nu het overeenkomstig artikel 21, 3°, van het bijzonder decreet van 26 juni 1991 enkel aan de raad van bestuur toekomt om algemene richtlijnen dienaangaande uit te vaardigen; dat overigens het door de verwerende partij bedoelde en hiervoor aangehaalde standpunt 2.1. aan het bestuurscollege ook enkel opdraagt zich over individuele aanvragen uit te spreken;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat het bestuurscollege niet zonder artikel 74 van het universiteitendecreet te miskennen, heeft kunnen beslissen de aanvraag van verzoeker “zonder voorwerp” te verklaren; dat het middel in die mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 10 december 1993 van het bestuurscollege van de Universiteit Gent in de mate daarin de cumulaanvraag van Robert Dechaene voor het academiejaar 1993-1994, wat de nevenactiviteiten betreft die zonder inzet van personeel en middelen van de universiteit worden uitgeoefend, “zonder voorwerp” wordt verklaard.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig december 2003, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.